

סוד עשירית האיפה הוא כנגד השכינה הנקראת כנסת ישראל שהיא המדרגה והספירה העשירית

וְעֵשִׂירִית הָאִיפָה, (במדבר כח) **אִמָּאִי** ומש"כ 'ועשירית האיפה סלת למנחה' למה השיעור הוא עשירית האיפה. **אֶלָּא עֵשִׂירִית**

הָאִיפָה, לִקְבֵּל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. דְּאִיהִי עֲשִׂירָא דְּדִרְגִין

אלא סוד עשירית האיפה הוא כנגד השכינה הנקראת כנסת ישראל שהיא המדרגה והספירה

העשירית מעשרת הספירות, **וְאַעֲטְרִיכָא לְאַתֵּיחָבָא בֵּין תִּרְיִן**

דְּרוּעִין, וְאִיהִי סֶלֶת נְהָמָא, וְאִיהִי נְהָמָא ואת זו העשירית האיפה

שהיא השכינה צריך ליתן בין שתי הזרועות שהם החו"ג, ואז השכינה היא סוד הסולת

שעושים ממנו לחם, ועי"כ השכינה נקראת לחם שהוא סוד הייחוד, בסוד 'כי אם הלחם אשר

הוא אוכל'. **וּבְגִין דְּאִיהִי נְהָמָא, לָא אַתְּפִקְדַּ עַל נְהָמָא**

דְּחֻמֶּשֶׁת מִינִין, דְּאִיהִי חֲטָה, וְשְׁעוּרָה, וְשִׁיפוֹן וְכו',

מִמָּנָא דְּעֵלְמָא ובגלל שהשכינה היא בסוד לחם אז לכן לא התמנה על חמשת מיני

דגן שהם חטה שעורה שיפון שיבולת שועל וכוסמין שום ממונה בעולם. **וְלֹא שְׁוִי**

מִמָּנָא עֲלִיָּהוּ, אֶלָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי מאחר שאין

שום ממונה על השכינה אלא רק הקב"ה שהוא ז"א בעצמו.

המזלזל בלחם – רודפת אחריו עניות

וּבְגִין דָּא, מֵאֵן דְּמִזְלִיל בְּנְהָמָא, וְזִרִיק לִיה בְּאַרְעָא,

עֲנִיּוּתָא רְדִיף אֲבִתְרִיהּ ומשום כך מי שמזלזל בלחם והוא זורק

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וְאוֹתוֹ בֶּאֱרֶץ, אִזְרַדְפַּת אַחֲרָיו עֲנִיּוֹת [9ק]. וְחָדָר מִמָּנָא אֶתְפָּקֵד עַל דָּא,
 וְאִיהוּ דְרִיף אֶבְתֵּרִיָּה, לְמִיָּהֵב לִיָּה עֲנִיּוֹתָא, וְלֹא יְפּוּק
 מִן עֲלָמָא, עַד דִּי צִטְרִיף לְבָרִיין ויש ממונה אחד שהוא ממונה על זה,
 שהוא רודף אחרי אותו אדם בכדי לתת לו עניות, ולכן הוא לא יצא מהעולם עד שהוא
 יצטרך לבריות. וְעַלִּיָּה כְּתִיב, (איוב טו) נִדָּד הוּא לְלֶחֶם אִיָּה.
 נִדָּד הוּא, וְיִהְיֶה מְטִלְטֵל, וְגַלִּי מֵאַתָּר לְאַתָּר, לְלֶחֶם אִיָּה
 הוּא. וְלִית (דף רמ"ד ע"ב) מֵאֵן דִּי שִׁנָּח עַלִּיָּה כִּי עֲלִיו נֹאמֵר 'נִדָּד הוּא
 לְלֶחֶם אִיָּה', דִּהֲיִינוּ שֶׁהוּא נֹדֵד וְהוֹלֵךְ וּמִטְלֵטֵל וְגוֹלָה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וּמִחֶפֶשׁ אִיָּה הוּא הַלָּחֶם,
 אִמְנֵם אֵין מִי שִׁישְׁגִּיחַ בּוֹ מֵאַחֵר שֶׁהוּא זָלִזַּל בּוֹ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב אִיָּה.
 מֵאֵן דִּירְחֵם עַלִּיָּה, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁכַּח כִּי זֶהוּ מִשְׁכַּח 'אִיָּה', דִּהֲיִינוּ שֶׁאֵין
 מִי שִׁירְחֵם עֲלָיו מִפְּנֵי שֶׁהוּא לֹא יִמְצָא אוֹתוֹ מֵאַחֵר שֶׁהוּא זָלִזַּל בְּלָחֶם.

רעיא מהימנא

אסור זלזול בפירורי הלחם וכ"ש בפירורי המות
 וּבְתַבּוּרָא קְדָמָא אָמַר רַעְיָא מְהִימָנָא, מֵאֵן דְּמִזְלִיל

- דקא זהיר אנשורא טובא, יומא חד כרך
 ליפתא איבלי, אמר: השתא ודאי נפל בידאי,
 בתר דאכיל - אייתי מרא עקרינהו ליבלי
 שדינהו לנהרא, שמעיה דקאמר: ווי דאפקיה
 ההוא גברא מביתיה.

[9ק] כדאיתא בחולין דף קה עמוד ב' ואמר
 אביי: מריש הוה אמינא, האי דכנשי
 נשורא - משום מנקירותא. אמר לי מר:
 משום דקשי לעניותא. ההוא גברא, דהוה
 מהדר עליה שרא דעניותא ולא הוה יכול ליה

הלימוד היומי

בְּפִירוּרֵין דְּנִהָמָא, וְזָרִיק לֹון בְּאַתֵּר דְּלֵא אֶצְטְרִיךְ. ואמר

הרעיא מהימנא שהנה איתא בחיבור הראשון שהוא ספר הזהר שאמר רשב"י שמי שמזלזל בפירורי הלחם, וזורק אותם במקום שלא ראוי. הֵא"י אז כך קורה לו זה העונש האמור.

כָּל שֶׁכֶּן מֵאן דְּמִזְלִיל בְּפִירוּרֵין דְּמוֹחָא, דְּאֵינֹון טְפִין דְּזָרַע, דְּזָרִיק לֹון בְּאַרְעָא, דְּאֶתְמַר בְּהֹון (בראשית ו) כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְּרַכּוֹ עַל הָאָרֶץ וכל שכן מי שמזלזל בפירורי

המוח שהם טיפות הזרע והוא זורק אותם בארץ, שעל כך נאמר 'כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ' שודאי הוא יענש בעניות. **או דְּזָרִיק לֹון בְּנִדְהָ, או בְּבֵת**

אַל נָכַר, או בְּשִׁפְחָה או בְּזוֹנָה וכן הוא מי שזורק אותם בנדה או בבת אל נכר או בשפחה או בזונה. **וְכָל שֶׁכֶּן וְכָל שֶׁכֶּן מֵאן דְּמִזְלִיל**

בְּפִירוּרֵין דְּנִהָמָא דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֵינֹון קוֹצִי אֶתְוֹון, וְתַגִּי אֶתְוֹון וכל שכן מי שמזלזל בפירורי לחמה של תורה שהם קוצי האותיות, דהיינו מי

שלא מקפיד לדקדק בין קוץ ד' דאחד שבפסוק שמע ישראל, לר' של אל אחר, וכן מי שמזלזל בתגי האותיות מלתייגם כראוי שיהיה לו עניות, **דְּאֶתְמַר עֲלֵיהּ כָּל**

הַמְּשִׁתֵּם בְּתַנָּא חֵלְף כי על כך נאמר המשתמש בתגא חלף [קפא] דהיינו

שהוא יהיה עני החשוב כמת [קפב].

אור הרשב"י

[קפב] כדאיתא בנדרים דף סד עמוד ב' ותניא, ארבעה חשובין כמת: עני, ומצורע, וסומא, ומי שאין לו בנים, עני – דכתיב: כי מתו כל האנשים, מצורע – דכתיב: אל נא

[קפא] כדאיתא באבות פרק א' משנה יג הוא היה אומר נגד שמא אבד שמיא ודלא מוסיף יסיף ודלא יליף קטלא חייב ודישתמש בתגא חלף.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

המוסר סתרי תורה וסתרי קבלה וסתרי מעשה בראשית וסתרי השם המפורש
לאנשים לא הגונים יגיע לידי עניות

**כָּל שֶׁכֶּן מֵאֵן דְּמָסַר רְזִין דְּאוֹרֵייתָא, וְסִתְרֵי קַבָּלָה,
וְסִתְרֵי מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, או סִתְרֵי אֲתוּוֹן דְּשִׁמְא**

מִפְּרָשׁ וכל שכן מי שמוסר סתרי תורה או סתרי קבלה או סתרי מעשה בראשית או
סתרי האותיות של השם המפורש, **לְאֲנָשִׁים דְּלֹא אֵינוֹן הַגּוֹנִים,**
דְּשָׁלִיט עֲלֵיהוּ יֵצֵר הָרַע, אִשָּׁה זִוְנָה, דְּאִתְמַר עָלֶיהָ, (משלי)
כִּי בְּעַד אִשָּׁה זִוְנָה עַד כֶּכֶר לָחֶם לאנשים שהם לא הגונים ששולט

עליהם היצר הרע שהוא סוד אשה זונה, שנאמר עליה 'כי בעד אשה זונה עד ככר לחם',
דהיינו שהוא מגיע לידי עניות. **וְלִית לָחֶם אֱלָא כ"ב אֲתוּוֹן**

דְּאוֹרֵייתָא כי הנה אין לחם אלא כ"ב אותיות התורה, כי חט"ה העושים ממנה לחם
היא כמנין כ"ב ולכן כ"ב אותיות התורה הם סוד הלחם (רמ"ק). **וְלִית כֶּכֶר, אֱלָא**
אִפְלוּ הִלְכָה אַחַת וכן אין ככר אלא אפילו רק הלכה אחת, דהיינו שהמוסר את

פיזורי לחמה של תורה לאנשים שאינם הגונים ששולט עליהם היצר הרע שהוא סוד אשה
זונה, אז סופם שאפילו הלכה אחת בתורה לא יוכלו לדעת (רמ"ק). (ועוד רעיא מהימנא).

אור הרשב"י

תהי כמת, וסומא - דכתיב: במחשכים
הושיבני כמתי עולם, ומי שאין לו בנים - דכתיב: הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000